

29 NOVEMBER 2009 – EERSTE ZONDAG VAN DE ADVENT

EERSTE LEZING

JEREMIA 33, 14-16

Zo spreekt de Heer:

„Er komt een tijd dat Ik de belofte vervul die Ik aan Israël en Juda gedaan heb. Dan schenk Ik David een wettige afstammeling, die het land rechtvaardig en eerlijk bestuurt. In die dagen wordt Juda gered en is Jeruzalem veilig. En de stad zal heten: Heer, onze gerechtigheid.”

TWEDE LEZING

EERSTE BRIEF AAN DE
TESSALONICENZEN 3, 12 – 4, 2

Broeders en zusters,

Moge de Heer u overvloedig doen toenemen in liefde voor elkaar en voor alle mensen zoals ook mijn liefde uitgaat naar u. Hij sterke uw hart, zodat gij onberispelijk zijt en heilig voor het aanschijn van God onze Vader bij de komst van onze Heer Jezus met al zijn heiligen.

Voor het overige, broeders en zusters, vragen en vermanen wij u in de Heer Jezus, dat gij de overlevering die gij van ons hebt ontvangen, de overlevering namelijk over een levenswandel die God welgevallig is, nog trouwer naleeft dan gij al doet. Gij kent de voorschriften die wij u op gezag van de Heer Jezus gegeven hebben.

EVANGELIE

LUCAS 21, 25-28.34-36

In die tijd zei Jezus tot zijn leerlingen:

„Er zullen tekenen zijn aan zon, maan en sterren en op de aarde zullen de volkeren in angst verkeren, radeloos door het gebulder van de onstuimige zee. De mensen zullen het besterven van schrik, in spanning om wat de wereld gaat overkomen. Want de hemelse heerscharen zullen in verwarring geraken. Dan zullen zij de Mensenzoon zien komen op een wolk, met macht en grote heerlijkheid.”

„Wanneer zich dit alles begint te voltrekken, richt u dan op en heft uw hoofden omhoog want uw verlossing komt nabij.”

„Zorgt ervoor dat uw geest niet afgestompt raakt door een roes van dronkenschap en de zorgen van het leven; laat die dag u niet onverhoeds grijpen als in een strik; want hij zal komen over alle mensen, waar ook ter wereld. Weest daarom altijd waakzaam en bidt dat ge in staat moogt zijn te ontkomen aan al die dingen die zich gaan voltrekken, en dat ge stand moogt houden voor het aangezicht van de Mensenzoon.”

Schriftlezingen © Katholieke Bijbelstichting
's Hertogenbosch, www.bijbel.net

COMMENTAAR BIJ DE ZONDAGSLEZINGEN

— Kris DEPOORTERE —

Advent in drievoud

ZO'N VEERTIG JAAR GELEDEN, aan de vooravond van de advent, preekte professor Danneels voor de seminaristen. Ik heb toen niets opgeschreven, maar ik herinner me nog grotendeels zijn verhaal. Deze bijdrage is dus – op eigen onoplettendheid en slijtage door de tijd na – zijn toespraak.

Advent is leven in drie tijden, met drie hoofdpersonen en met drie basishoudingen. Als we kijken naar de liturgische teksten in de advent, zien we hoe de tijden van de werkwoorden voortdurend wisselen van verleden naar heden en naar toekomst.

In de komende weken horen we verhalen uit een ver verleden: over Elisabeth en Zacharias – oud, onvruchtbaar en doof. Over een keizer die een volkstelling wil houden om te weten hoe machtig hij wel is. Over een man en een vrouw op een ezel bij een herberg, waar geen plaats meer is. Maar vooral over een kind. Advent, het verhaal van hoe een Kind geboren werd. Once upon a time, in een ver verleden.

In de tweede lezing van de zondagsliturgie tijdens de advent horen we vaak teksten in de tegenwoordige tijd. Paulus schrijft voor vandaag: „Nu moet je liefde toenemen in fijngevoeligheid. Nu moet je trouw zijn.” Of: „Nu moet je blij zijn en onbezorgd.” Of: „Houd niet op met bidden, juist nu niet.” Het Kind is immers weer onderweg. Nu.

Voor de eerste lezing (ook op weekdagen) staat in de toekomstige tijd. Die lezingen verwoorden dromen over een nieuwe wereld. „Wolven zullen bij lammeren slapen. Een kind zal zijn handje in een addernest mogen steken. De Heer zal een maaltijd aanrichten met uitgelezen wijnen en mergpijpen. De Heer zal de rouwsluier van jullie wegnemen.” De profeten schetsen een onuitgegeven toekomst.

Drie tijden in de advent, en drie hoofdpersonen. Maria, Johannes de Doper en Jesaja.

Maria ‘herinnert’ zich de grote dingen die aan haar gebeurd zijn. „Zij bewaart ze in haar hart” (bij ons liggen dingen op de maag of op de lever, te dicht bij de gal). Dankbaar gedenkt ze hoe God de kracht van zijn arm getoond heeft, de machtigen omversloeg en kleinen op de troon plaatste.

Johannes de Doper brengt een rechtstreekse, dringende boodschap: „Sla de bijl in de wortel van de dode boom. Verlaat je kronkelwegen. Laat je zuiveren in het water van de Jordaan. Keer je leven ondersteboven. Wees rechtvaardig. Pers geen mensen uit. Begin eraan.”

De derde hoofdpersoon is de profeet Jesaja. Hij schetst de utopie. *Outopos* in het Grieks, datgene wat (nog) geen plaats heeft. Weidse perspectieven over eindelijk vrede en géén stampende laarzen meer in de straten, nergens meer, stukgebroken jukken, losgemaakte kettingen. Vrede.

De ingetogen Maria, Johannes met de hand aan de ploeg en Jesaja die ruimte schept voor dromen. Ze belichamen de drie tijden van de werkwoorden uit de lezingen: verleden, heden en toekomst, de „drie dochters van de tijd”. Ze zijn alle drie broodnodig. Het verleden her-inneren, nu handelen en uitzien naar een toekomst. Zo wordt de advent ook de tijd van drie basisattitudes: geloven, beminnen en hopen.

Advent is geloven. Geloven dat een Kind geboren werd en dat dit Kind een bron opende, die nu nog stroomt. „Als je drinkt uit de stroom, gedenk dan de bron”, zegt een Chinees spreekwoord. Geloven is zich toevertrouwen aan getuigen, die dit verhaal tot bij ons brachten, ook al hebben we zelf niets gezien. Advent is in de stroom van de traditie gaan staan. En zich via de getuigen toevertrouwen aan het Kind dat komt.

Advent is beminnen. Hier en nu. Met concrete stappen. De oude traditie creatief doorgeven en ze vertalen voor de wereld van vandaag. Een kribbe klaarzetten voor wie op de dool is. Zelf kribbe worden. Voor het Kind, dat verschijnt in havelozen.

Advent is – misschien meest van al – hopen. Ooit komt dit kind terug. Voor Goed. Dit Kind is een belofte voor alle mensen van goede wil. Uiteindelijk zullen we het zien: een Kind op de troon. Een koning die herder is. God uiteindelijk alles in allen en in alles. De hele schepping één geworden.

Advent is leven in drievoud. Ooit is God mensenkind geworden. Hij kwam. Met Kerstmis 2009 wil God weer mensenkind worden. Hij komt. En ooit zal dit Kind de hele wereld weiden. Hij zal komen. En blijven.